

kuchyně a dále se o spoutaného vojína nestaral. Zločin však nelze spáchat kulposně, není proto opomenutí z pouhé nedbalosti podle § 93 tr. zák. trestné. Podle § 93 tr. zák. se výslovně vyžaduje, by se při zdánlivě odůvodněné příčině zadržení opomenutí to stalo schválně, t. j. v úmyslu znemožnění úřadu, by oprávněnost zadržení co nejrychleji přezkoumal a podle okolností je zrušil. Okolnost, že při výstupu byl přítomen obecní strážník Václav N., o němž však rozsudek nezjišťuje, zda byl tehda ve službě, a že voják J. šel ihned po činu obžalovaného pro vojenskou pohotovost do M., mohly u obžalovaného po případě, věděl-li o tom, vyvolati domněnku, že jest již jinak dostatečně o to postaráno, by řádná vrchnost o zadržení N-ově neprodleně zvěděla. To by ho usvědčovalo z nedbalosti, nenasvědčovalo by však tomu, že opomenul tak učiniti úmyslně. Rozsudek se v této příčině omezuje v důvodech jen na zjištění objektivní skutkové podstaty, nezjišťuje však nic po stránce subjektivní. Mimo to neměl obžalovaný Z., jelikož obžaloba na II. větu § 93 tr. zák. nezněla, příležitosti, by v tomto směru svou obhajobu uplatnil. Nezbyvalo proto než rozsudek i z tohoto důvodu zrušiti (§ 288 čís. 3 tr. ř.) a vrátiti věc soudu nalézacímu, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a rozhodl, aniž bylo třeba obíratí se dalšími hmotně-právními zmatky podle čís. 9 a) a 10, správně jen zmatkem podle čís. 9 a) § 281 tr. ř. Poněvadž tytéž důvody a úvahy, které odůvodňují zrušení rozsudku ve prospěch stěžovatelův, prospívají také spoluobžalovanému Václavu U-ovi, jenž zmateční stížnost nepodal, použil zrušovací soud ohledně něho práva jemu § 290 druhá věta tr. ř. propůjčeného a zrušil z povinnosti úřední rozsudek i ohledně obžalovaného Václava U-a.

Čís. 3421.

Opomenul-li majitel mlýna zahraditi transmisi v podkolí mlýna ochranným zábradlím, jehož zřízení mu bylo živnostenským úřadem (okresní politickou správou) nařízeno, dopustil se po případě přestupku podle § 431 tr. zák., třebaže byly osoby ve mlýně zaměstnané se zařízením ve mlýně a s nebezpečností práce v okolí strojů obeznámeny.

(Rozh. ze dne 19. března 1929, Zm I 728/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Jičíně ze dne 16. listopadu 1928, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro přečin proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc přikázal příslušnému nyní okresnímu soudu v Lomnici n./P. k opětovnému projednání a rozhodnutí.

Důvody:

Rozsudkem soudu první stolice byl obžalovaný podle § 259, čís. 3 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro přečin podle § 335 tr. zák., spáchaný prý

tím, že nezahradil v době před dnem 27. prosince 1927 v B. jako mlynář transmise v podkolí svého mlýna ochranným zábradlím, jeho zřízení mu bylo okresní správou politickou v S. již v roce 1923 nařízeno, a dopustil se tak opomenutí, o němž již podle jeho přirozených následků, které každý snadno poznati může, dále podle předpisů zvláště vyhlášených jakož i podle svého povolání nahlédnouti mohl, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečnost pro život, zdraví nebo tělesnou bezpečnost lidem, a z něhož nastala dne 27. prosince 1927 smrt mlynářského učedníka Jaroslava B-a. Podle rozhodovacích důvodů dospěl soud k onomu sprošťujícímu výroku proto, že neshledal prokázanou příčinnou souvislost mezi řečeným opomenutím a smrtelným úrazem Jaroslava B-a. V důvodech zabývá se soud též otázkou, nedopustil-li se obžalovaný oním opomenutím alespoň přestupku podle § 431 tr. zák., a dospívá k zápornému zodpovězení této otázky s odůvodněním, že cizím osobám je přístup do podkolí mlýna zakázán a že osoby v mlýně zaměstnané jsou obeznámeny se zařízením a s nebezpečností práce v okolí strojů. Zmatečnící stížnost státního zastupitelství napadá tento rozsudek jen potud, pokud jím bylo vysloveno, že ono opomenutí obžalovaného neopodstatňuje ani skutkovou podstatu přestupku podle § 431 tr. zák., a dovolává se v tomto směru číselně důvodů zmatečnosti podle § 281, čís. 5 a 9 a) tr. ř. Stěžovatel vytýká mezi jiným, že se rozsudek omezuje, pokud jde o odůvodnění výroku, že tu není ani skutková podstata přestupku podle § 431 tr. zák., na zdůrazňování skutečností, že cizím osobám je přístup do podkolí mlýna zakázán a že osoby ve mlýně zaměstnané jsou obeznámeny se zařízením a s nebezpečností práce v okolí strojů, a že se vůbec nevyslovuje o tom, zda nebezpečnost situace v podkolí mlýna byla nebo mohla býti při náležité bedlivosti obžalovanému známa. Tím vyjadřuje zřejmě, že rozsudek porušil výrokem, že tu není z důvodů jím uvedených ani skutkové podstaty přestupku podle § 431 tr. zák., a že tu v důsledku toho není vůbec trestného činu náležejícího před soud, trestní zákon v ustanovení § 431. Této námitce, již dlužno zkoumati s hlediska zmatku § 281, čís. 9 a) tr. ř., nelze upřít oprávnění. Opomenul-li obžalovaný, jak mu bylo obžalobou za vinu kladeno, v době před dnem 27. prosince 1927 v B. zahraditi transmisi v podkolí svého mlýna ochranným zábradlím, jehož zřízení mu bylo jako majiteli mlýna příslušnou okresní politickou správou jako úřadem živnostenským v zájmu bezpečnosti zaměstnanců mlýna nařízeno, přivodil-li nebo zvětšil-li tímto opomenutím konkrétní nebezpečnost pro život, zdraví nebo tělesnou bezpečnost zaměstnanců, kteří pracovali v podkolí mlýna v místech, kde mělo býti ono zábradlí zřízeno, při čemž měli býti chráněni oním zábradlím, a mohl-li o tomto opomenutí, jak obžaloba tvrdila, již podle jeho přirozených následků, které každý snadno poznati může, nebo podle předpisů zvláště vyhlášených nebo podle svého povolání nahlédnouti, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečnost pro život, zdraví nebo tělesnou bezpečnost osob ve mlýně zaměstnaných, dopustil se opomenutím zřízení onoho ochranného zábradlí přestupku podle § 431 tr. zák. i tenkrát, byly-li osoby ve mlýně zaměstnané skutečně obeznámeny se zařízením a s nebezpečností práce v okolí strojů; neboť, byl-li obžalovaný podle řečeného po-

vinen zříditi ono ochranné zábradlí, a neučinil-li tak, nemohla ho této povinnosti a zodpovědnosti za způsobení nebo zvětšení konkrétního nebezpečství pro život, zdraví nebo tělesnou bezpečnost osob ve mlýně zaměstnaných sprostiti pouhá skutečnost, že osoby ve mlýně zaměstnané byly obeznámeny se zařízením ve mlýně a s nebezpečností práce v okolí strojů. Tvrdí-li obžalovaný ve svém odvodu, že tu není skutkové podstaty přestupku podle § 431 tr. zák. proto, že osobám ve mlýně zaměstnaným při pracích konaných v podkollí mlýna v místech, kde zábradlí mělo býti zřízeno, vůbec žádné nebezpečí nehrozilo, dlužno k tomu poznamenati, že obžalovaný vychází v těchto vývodech ze skutkového předpokladu rozsudkem nezjištěného, takže nelze k tomuto jeho tvrzení přihlížeti. Bylo tudíž odůvodněné zmatečnické stížnosti vyhověti a rozsudek stížený zmatkem podle § 281 čís. 9 a) tr. ř. zrušiti, aniž bylo třeba obírat se dalšími výtkami zmatečnické stížnosti rozsudku činěnými. Ve věci samé nemůže Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodnouti, poněvadž v rozsudku nejsou zjištěny všechny skutečnosti, jež jest při správném použití práva hmotného položiti za základ rozhodnutí. Zejména jest zdůrazniti, že napadený rozsudek nezjišťuje skutečnost, týkající se subjektivní stránky přestupku podle § 431 tr. zák. Vzhledem k tomu, ano tu jde již jen o přestupek, bylo věc přikázati k opětovnému projednání a rozhodnutí příslušnému okresnímu soudu (§ 288 odst. druhý čís. 3 tr. ř.).

Čís. 3422.

Podvod, předstíral-li kdo proti pravdě pojišťovně, že mu shořely věci (mlýnské výrobky) a spoluvina (intelektuální pomoc) na onom podvodu vydáním stvrzenky na ony věci, jakoby byly před požárem dodány.

Vyžádání si stvrzenky jest beztrestným jednáním přípravným; jakmile se však hlavní pachatel, považuje to vydáním stvrzenky za umožněno, dovclal k osvědčení rozsahu škody toho, že mu byly věci dodány, stal se trestným i předchozí čin spoluvinníkův.

By se spoluvinník stal beztrestným, musela by býti příčinná spojitost jeho činu s činem hlavního pachatele přerušena nejpozději do období, ve kterém se již projevila trestná činnost tohoto; k přerušení musilo by dojiti takovým činem samého spoluvinníka, kterým by byl znemožněn anebo bezúčinným způsobem jakýkoliv vliv, jež měla předchozí činnost intelektuálního pomocníka na rozhodnutí se hlavního pachatele ke spáchání trestného činu.

Podvod jest dokonán tím, že lstivým předstíráním pachatelovým v úmyslu poškozovacím byl někdo uveden v omyl, při čemž nesejde na skutečném způsobení škody. Stalo-li se však lstivé předstírání sice s úmyslem poškozovacím, ale nedošlo-li k uvedení v omyl pro některou z příčin uvedených v § 8 tr. zák., zůstává čin pokusem.

Jde o nedokonaný zločin podvodu (o spoluvinu na něm), nebylo-li ono lstivé předstírání o rozsahu škody způsobené shořením oněch mlýnských výrobků úspěšné ani u četnictva ani u komise, již vyslala pojišťovna k vyšetření škody.